

Єнін Петро Матвійович

Кандидат технічних наук,
професор, фахівець
у сфері теплогазопостачання,
розробки та впровадження
альтернативних джерел енергії

Народився 9 червня 1937 р. у с. Лебязе Зачепилівського району Харківської області. У 1964 р. із відзнакою закінчив Київський інженерно-будівельний інститут. Упродовж 1964–1969 рр. навчався в аспірантурі *alma mater*.

Протягом 1969–1977 рр. Петро Матвійович був завідувачем лабораторії Всесоюзного науково-дослідного інституту гідромеханізації, сантехнічних і спеціальних будівельних робіт. З 1977 р. пройшов шлях від завідувача кафедри до декана; у 1992 р. — його призначили на посаду проректора, в. о. ректора Інституту підвищення кваліфікації Держжитлокомунгоспу України.

З 1993 р. П. М. Єнін — завідувач кафедри, декан факультету, директор Інституту післядипломної освіти КНУБА. За 20 років у цій установі було підготовлено понад 4 тис. фахівців (зокрема за спеціальностями «Теплогазопостачання і вентиляція», «Водопостачання та водовідведення», «Охорона праці в будівництві», «Міське будівництво і господарство»).

У колі наукових інтересів ученого — теплогазопостачання, розробка та впровадження альтернативних джерел енергії (геотермальної, геліосистем теплопостачання, безмашинного охолодження повітря у спорудах-сховищах фруктово-овочевої продукції тощо).

Петро Матвійович уперше розробив теоретичні основи і методологію інженерних розрахунків геотермальних установок зрідженого газу для газифікації районів, сіл міського типу та сільських населених пунктів шляхом використання теплової енергії землі для регазифікації зрідженого газу. Після запровадження промислових установок державна комісія підтвердила позитивні результати досліджень і рекомендувала широко використовувати цю розробку на території України.

За пропозицією П. М. Єніна, якщо в масиві ґрунту, температура порід якого нижче шару геотермальної зони коливається в Україні від +12°С до +16°С, розташувати основну частину теплообмінної поверхні циліндричного ґрунтового регазифікатора, то рідинна фаза ЗВГ буде ефективно випаровуватися упродовж усього року завдяки геотермальній енергії. Цей принцип захищений авторським свідоцтвом на винахід СРСР.

Петро Єнін — ініціатор створення в Україні системи післядипломної освіти в галузі будівництва, академік Академії будівництва України, член-кореспондент Міжнародної академії технічної освіти.

Є автором понад 350 наукових праць, зокрема десяти монографій (серед них «Використання геотермальної енергії для випаровування зріджених газів з метою газопостачання споживачів», рос.) та 15 свідоцтв на винаходи.

Нагороджений багатьма державними медалями і знаками, серед яких — знаки «Відмінник освіти України», «Петро Могила», Почесна відзнака «Україна в III тисячолітті» та ін.

Єременко Терентій Юхимович

Доктор технічних наук,
професор, фахівець у сфері
кріплення свердловин

Народився 22 квітня 1902 р. у станиці Ново-Величковська Краснодарського краю (Росія) у козацькій родині. Після закінчення робітничого факультету продовжив навчання на гірничому факультеті Новочеркаського індустріального інституту, де в 1929 р. отримав диплом гірничого інженера.

Трудову діяльність Т. Ю. Єременко розпочав інженером Майкопської геологорозвідальної експедиції, а згодом був призначений на посаду начальника технічного відділу Майкопської контори буріння. Під час війни перебував в евакуації в м. Баку, а згодом його направили на роботу до тресту «Туймазанашфта», де очолив технічний відділ. Поєднуючи виробничу діяльність з науковими пошуками, в МНІ ім. акад. І. М. Губкіна захистив кандидатську дисертацію.

У 1945 р. Терентій Юхимович став завідувачем кафедри буріння нафтових і газових свердловин ЛПІ, впродовж 1947–1949 рр. був деканом нафтового факультету. Велику увагу приділяв організації навчально-лабораторної бази для підготов-

ки інженерних кадрів для галузі. Працюючи над докторською дисертацією, Т. Ю. Єременко створив унікальний стенд для експериментального випробування обсадних труб під дією зовнішнього тиску. Він організував українську наукову школу з проблем кріплення свердловин. Під його керівництвом захистили кандидатські дисертації Д. Ю. Мочернюк, М. О. Жидовцев, О. В. Тищенко, Л. Й. Піскозуб, Р. Думітреску, Є. П. Майдан.

Підсумком наукової діяльності вченого стала докторська дисертація «Дослідження і розрахунок обсадних труб», яку він захистив у 1958 р. У цьому ж році Т. Ю. Єременко знову очолив кафедру буріння нафтових і газових свердловин ЛПІ, а наступного року йому було присвоєне наукове звання професора. Згодом під його науковим керівництвом Д. Ю. Мочернюк і М. О. Жидовцев захистили докторські дисертації.

У 1963 р. Терентій Юхимович отримав запрошення на роботу до інституту «УкрдіпроНДнафта», де обіймав посаду завідувача лабораторії кріплення свердловин. За його участю тут було створено установку для випробування труб, на якій під керівництвом ученого продовжено унікальні дослідження, результатом яких став захист кандидатських дисертацій В. В. Кравцем, П. А. Вислобіцьким, а також кандидатської та докторської С. Ф. Біликом.

У науковому доробку Т. Ю. Єременка — 133 наукові праці, зокрема 20 винаходів, 110 статей та три монографії, серед яких і найважливіша робота — «Дослідження і розрахунок обсадних труб» (рос.).

Терентій Юхимович був науковим експертом ВАК СРСР, членом спеціалізованих учених рад із присвоєння наукових ступенів кандидатів та докторів наук. У 1977 р. професор вийшов на пенсію.

Він — заслужений діяч науки і техніки України. Удостоєний інших державних нагород.

Помер 8 вересня 1983 р.